

Biografia de Estanislao Solsona Semente

"A tothom li passa això de tenir la sensació que ha nascut massa tard, que s'ha perdut coses excitants, èpoques millors. Vaig néixer el 1984, precisament quan el meu pare començava a desbordar creativitat i a explotar-la seriosament i a fons en el món de la moda i dos anys després ja va tenir lloc la seva primera desfilada. Va ser com tot en aquella època: atrevit, lliure i caòtic; noies passejant-se per una franja verda que travessava el terra d'un pub, entre gent amb copes a la mà, lluint vestits d'impossibles formes geomètriques, inspirades en coses com les vestimentes d'Egipte (per a la posteritat restarà el titular "Los vestidos faraónicos que hace Estanislao en una masía de Bell-lloc", que va publicar un diari local en aquells dies). La qüestió és que tot allò em va agafar massa jove i, malgrat que els avis o tiets em portessin a tots els esdeveniments, em pregunto com hauria estat viure-ho tot amb la perspectiva d'algú de més edat, amb una mirada més àvida per aprendre o més coneixement per saber què s'estava fent i per quina raó. És igual, amb el pas dels anys m'he adonat de que vaig aprendre d'allò i molt. El fet de ser tant nen va afegir a tots aquests esdeveniments una percepció magnificadora i fascinant; veure les desfilades en vídeo després, durant anys i milers de vegades, era com veure la millor de les pel·lícules, i els vestits i les models eren per a mi tant icòniques com Madonna o les noies de The B-52's. Tot em semblava admirable: els vestits, els seus colors, la

poca traça de les models (em produïa un curiós fenomen tipus fan; veure-les en persona, després de contemplar-les tant per la televisió, em feia vergonya)... I la música, que era també molt important: els seus dissenys van començar amb línees rectes i el postpunk, i, de mica en mica, el seu neguit artístic impregnà les seves creacions amb l'estil d'una alta costura que mesura el detall, i les seves col·leccions es van veure inspirades en conceptes com l'època medieval o la dècada dels anys cinquanta, experiments postmoderns que li permetien investigar sense perdre la frescor".

(Estanis Jr. - fill d' Estanislao)

Estanislao Solsona Sementé va néixer el 18 de setembre de 1964 a Torregrossa, un petit poble de la província de Lleida. Va venir al món en el si de una família de creences eclèctiques i dedicacions variades. El seu pare era propietari de diversos negocis de cabaret i sales de festes. Quan Estanislao encara era petit es van traslladar a viure a Bell-lloc d'Urgell, on el seu pare tenia la major part dels seus negocis. Las Vegas era un gran casalot a peu de carretera que feia les funcions de sala de festes a les nits i de restaurant de casaments, banquets i comunions durant els caps de setmana. Tota la família vivia al pis de dalt. Estanislao era el menor de tres germans (Asun, una hippy aleshores; i Ramonet, un Bob Dylan particular) en ple descobriment de l'hedonisme dels setanta, en un moment en què la família era considerada gairebé una descarada anomalia entre els grupets de dones del poble. D'aquests antecedents, dels excessos dels espectacles del Las Vegas –interpretats per transformistes, transvestits i alegres noies de cabaret- i de tafanejar en aquells camerinos plens de vestits amb plomes i lluentons, va treure Estanislao aquesta primera espurna de fascinació pel vestuari.

